

KOCĒNU VĒSTIS

Nr.1 (25)

1997. gada janvāris

Cena 5 santīmi

EGLIŠU «JAUNAUDZE» PAGASTĀ

Gadumija darbīgos cilvēkos rada vēlēšanos arī papriecāties par padarīto darbu, tā gūstot jaunu spēku nākamajiem darbiem. Šajā gadumijā Kocēnu pagastā pasākumi, liekas, bija vairāk nekā pagājušajā.

Gadu mijas svētki sākās ar āra eglītes iedzudināšanu Kocēnos 18. decembrī. Šogad āra eglīte iedegās arī Rubenē, par ko paldies jāsaaka elektrīkām Jānim Bērziņam.

18. decembrī notika arī Kocēnu konservu čeha KM — MILDA darbinieku balles.

19. decembrī abas mūsu pagasta skolas iepriecināja gan pašus skolēnus un skolotājus, gan arī visus savus ciemiņus ar interesantiem Ziemas svētku uzvedumiem. Tajos piedalījās gandrīz visi pašdarbības kolektīvi un arī daudzi skolotāji.

Tā Rubenes skolā notika uzvedums «Kaķīša dzimnāvīgas», kura scenāriju bija izstrādājis skolotāja Rota Liepiņa, bet režiju vadīja skolotāja Rudīte Riteniece. Patīkamais uzvedums beidzās ar vārdiem: «Kāpēc vairot ļaunumu? Lai vairojas labais!» Lai šie gaišie vārdi gaismo mums ceļu jaunajā 1997. gadā!

Kocēnu skolā savukārt bija izveidots

uzvedums «Sūnu ciema zēni». Idejas autore šeit bija skolotāja Mīkelsone, bet režisore skolotāja Elga Olmane. Ļoti iepriecināja visu skolēnu spārīgā darbošanās dziedot, dejojot un spēlējot. Pie reizes saņēmām arī dažu labu pamācību, kā kādreiz, Ziemassvētku vecītim aiz jostas bieži bija žagaru buntīte. Ļoti jauki tika nospēlēta Sūnu ciema sievu Laimes lāča meklēšanas epizode. Gan vecāki, gan skolotāji, gan ciemiņi un paši svētku veidotāji mājās varēja atgriezties ar patīkamu noskaņojumu, it kā katrs būtu saņēmis jauku Ziemas svētku dāvanu.

20. decembrī Kocēnu pagasta tradīciju zālē notika brāļu Ziemeļu svētku koncerts, kas deva labu noskaņojumu. Koncertā varēja iegādāties arī brāļu Ziemeļu mūzikas kasetes ar pašu autoru parakstiem.

21. decembrī Rubenes skolā notika ģimeņu vakars, kurā piedalījās vecāki kopā ar bērniem.

26. decembrī Rubenē pagrabinā notika «Daugavas Vanagu» organizētā eglīte vecvecākiem un mazbērniem, kur ciemos bija Rūķis un vijoli spēlēja Mudite.

27. decembrī Tožās bērniem eglīti bija sarīkojuši Rozenblatu, Frēlihu, Straziņu

un Kaupiņu ģimenes. Pasākumā piedalījās Jaunburtieku pamatskolas ansamblis, ko vadīja skolotāja Solvita Saule. Klāt bija gandrīz visi Tožu mazie un lielie bērni ar labi sagatavotiem dzejoļiem. Šāds sarīkojums nu jau notiek otro gadu un, cerams, ka izveidosies par tradīciju.

28. septembrī Kocēnu kultūras nama kaminu zālē notika pensionāru eglīte, kurā piedalījās jaundzimušais pagasta dramatiskais kolektīvs, kuru vada Valmieras teātra aktrise Ausma Dūle. Viņi sveica vecākos ļaudis ar dzejoļiem un dziesmām, apsvēkumiem un piparkūku sirdīm. Kolektīvā no 12 dalībniekiem 8 ir skolēni, kas aicināja un turpina aicināt savā pulkā vēl jaunus dalībniekus.

Sarīkojumā bez dramatiskā kolektīva piedalījās arī Kocēnu vīru ansamblis Līgas Iesmiņas vadībā un Alfrēda Vintera vadītā jaunā lauku kapela. Ļoti patīkami, ka Simaņu ģimene bija ieradusies kopā ar mazmeitiņu Vitu.

Visur — gan Kocēnos, gan Rubenē — 1. janvārī jaunos ļaudis nenobaidīja sals un viņi *nostrādāja* līdz pat pl. 6 no rīta, dejodami un ievadīdami Jauno gadu darbīgās slīdēs.

3. VIETA

KOCĒNU PAGASTAM I KĀRTAS KONKURSĀ «SAKĀRTOTĀKAIS LATVIJAS PAGASTS 1996. GADĀ»

1996. gada decembrī pagasta vecāko seminārā Kocēnu pagastam iedeva atzinības rakstu par iegūto 3. vietu I. kārtas konkursā par sakoptāko Latvijas pagastu.

Tas nozīmē, ka līdz pusfinālam šoreiz esam tikuši un šajā gadā vairāk jāsaparojas, lai tiktu finālā.

PAGASTA PADOMĒ 16. janvārī

Vairāk nekā stundu deputāti sprieda un uzklausa motokrosa «Gaujas kauss» direkcijas locekļus K. Greiškalnu un A. Magoni par to, ka Kocēnu pagastam turpmāk jāuzņemas atbildība «Gaujas kausa» organizēšanā, jo sacensību trase ir pagasta teritorijā un lai sacensības nepārietu citu teritoriju uzņēmēju rokās. Sacensības pagasta ļaudīm dotu kaut vai īslaicīgas darba vietas. Taču pastāv risks par naudas līdzekļu garantēšanu sacensību organizēšanai. Deputāti vairākumā nobalsoja par atbildības uzņemšanos «Gau-

jas kausa» sacensības organizēšanai (pret balsoja A. Zeibots, sēdē nepiedalījās deputāts J. Krigers).

✓ Izskatīja Valmieras rajona tiesas spriedumu civilīetā, pagasta padome nolēma atcelt 1996. gada 22. oktobra sēdes lēmumu Nr. 32 «Par dzīvojamo māju privatizāciju pagastā» un uzdot pagasta privatizācijas komisijai sagatavot privatizēšanai atbilstoši pastāvīgo likumdošanai Kocēnu pagasta padomei piederošās dzīvojamās mājas Alejas ielā 21 un Alejas ielā 23.

VAI BEVERĪNA AUGŠĀMCELSIES CIMPĒNOS?

Kurš gan nebūs kaut reizi mūžā dzirdējis pieminam Beverīnas, šis teiksmainās laišķu pils vārdu. Tas varbūt tā arī būtu palicis guļam vēstures dūmakā, ja vien... Jā, kāpēc tad īsti nu jau vairāk nekā 200 gadus vēsturnieki, pētnieki amatieri un rakstnieki lauž šķēpus par to, kur tieši atradās Beverīna?

Jau kopš 18. gs. beigām baltvācu vēsturnieki centās lokalizēt Indriķa hronikā — vienā no senākajiem un plašākajiem 12. gs. beigju un 13. gs. sākumā rakstītajiem Latvijas vēstures avotiem — minēto ceļu, ciemu, piļu, upju un ezeru atrašanās vietu. Par daudziem vietvārdiem, kuri saglabājušies nemainīti līdz pat mūsu dienām (Ikšķile, Koknese, Cēsis, Lēdurga utt.), domstarpību nav bijis, taču daļai no hronikā (arī citos tā laika dokumentos) aprakstītajām vietām nosaukumi vai nu laika gaitā mainījušies, vai tās vispār izduzušas (Sateklas, Autines, Beverīnas pils, Balates, Gippes, Ales ciemi utt.). Tādējādi radās augsne pētījumiem, kā arī strīdiem un polemikai pašu pētnieku vidū, kas nav beigusies vēl šodien un diez vai beigsies tuvākajos 100 gados.

Beverīnai, «pazukušās» pils un ciemus meklējot, savukārt vislielākā uzmanība tiek pievērsta tādēļ, ka pagājušajā gadsimtā, pirmās atmodas laikā, tā kļuva par nogrimušās Latvijas brīvības pils simbolu, kuru savos darbos apdziedāja Auseklis, Pumpurs, Rainis un

citī jaunlatviešu gara darbinieki, aicinot tautu uz cīņu par savām tiesībām, savā zemē.

Vispirms Beverīna tika meklēta pie Burtieku ezera, kur 1753. g. to «novietoja» J. G. ARNDTS, pamatojot savu versiju ar to, ka Burtieku ezera otrs nosaukums senāk bijis «BEVERIN». Šis uzskats bija valdošais līdz pat 19. gs. otrajai pusei, kad, pētījumiem vēroties plašumā, kļuva skaidrs, ka Indriķa hronikā atrodami Beverīnas ģeogrāfiskie orientieri nekādi nav saistāmi ar Burtiekiem. Meklējumiem turpinoties, Beverīna līdzīgi klistošajam holandietim ik pa laikam «pārvietojās» no viena Ziemeļvidzemes pilskalna uz otru. Tā meklēta Trikātā, Vijciemā, Valmierā, Kauguru Pekas kalnā, Raunā, Vaidavas pilskalnā un nu kārtā pienākusi Cimpēnu pilskalnā, kurā pēc vēsturnieka M. Auna domām savus torpus pret debesīm slējis Beverīnas pils.

Savu hipotēzi viņš izklāsta Latvijas vēstures institūta žurnālā pērnā gada 3. numurā. Raksta sākumā lasītājs īsumā tiek iepazīstināts ar Beverīnas meklējumu hronoloģiju, tad M. Auns sīkāk iztirzā divas viņaprāt vispopulārākās versijas par iespējamo Beverīnas atrašanās Trikātā un Vaidavas pilskalnā. Tiek dots ieskaits Beverīnas ceļa meklējumu līdlokos. Pēc tam, nonākot pie secinājuma, ka iepriekšminētajās vietās pati Beverīna atrasties nevarēja, M. Auns atrod to

Cimpēnu pilskalnā, kuru nosauc par Imeras galvaspilsētu.

Cimpēnu pilskalns šodien pa lielāku daļai jau nopostīts, norokot to granti, taču arī senatnē tas nevarēja būt nekāds īpaši ievērojams nocietinājums, kādam pēc hronikas ziņām vajadzētu būt Beverīnas pilij. Tomēr nebūs pareizi M. Auna hipotēzi uzskatīt par neievērojamu vai sagrābšū no zila gaisa. Autors nopietni pievērsies 13. gs. ceļu izvietojumam, to stratēģiskās nozīmes, kā arī citu ar Beverīnas meklējumiem saistītu problēmu analīzei. Un, kas ir pats galvenais, M. Auna darbs atklāj to, cik liela nozīme Latvijas senvēstures pētījumos ir piešķirama Imeras novadam, kuru mums, kocēniešiem, ir tas gods apdzīvot. Diemžēl, tas parāda arīdzan to, cik niecīga uzmanība tiek pievērsta kā senās Imeras profesionālai izpētei, tā arī tik vienkāršai lietai kā pieminekļu sakopšanai. Šodienas nebūt ne vieglajos dzīves apstākļos esam pametuši novārtā savu kultūrvērdi, ļaujot tai aizgāt ar brikšņiem. Tā aizgāt arī daļiņa no mums pašiem. Tas laiks, kad visu izdarīja un izrīkoja «kāds no augšas», sen ir pagājis un mums beidzot ir jāskā savā Tēvzemē justies kā saimniekiem un nevis izsaimniekotājiem, saprotot, ka nevar tikai gēmt un gēmt, neko nedodot pretī.

V. GRIVIŅŠ

SNIEGI SNIGA, PUTINĀJA

Šoziem sniega tīrīšanā no ceļiem iesaistījušies vairāk mūsu pagasta vīru nekā pērnajā ziemā. Rubenes galu, tāpat kā pagājušajā gadā, tira AGRIS PRIEDĪTIS, Kocēnu centru un tuvāko apkārtni — MĀRTIŅŠ PĒTERSONS, Tožu galu — BORISS MAZURS. Pagasta ziemeļu daļu un centru ap Mujāniem tira firma «SAVARINĀS».

Šoziem visus ceļus esam jau vismaz četras reizes tirījuši un tas izmaksājis ap tūkstoti latu, kas ir mazliet vairāk nekā pagājušās ziemas sākumā. Bet ziema paliek ziema, un nevaram neko daudz te sūkstīties.

Dažās «tradicionālās» saputinājuma vietās, kā Sēliešu krusts, Andriņu kalns

pie Zilā kalna ceļa, kā arī Mujānos pie «Bebriem», droši vien citu gadu vajadzētu uzstādīt tēvu tēvu lietotas «sniega vārtus». Arī šur un tur pie mājām uzstādīti tie palīdzētu pārvarēt ziemas «nedarbus». Protams, tas prasīs papildus līdzekļus, bet dos arī zināmu drošību. Otrs variants ceļu aizsargāšanai pret puteņiem ir parastais dzīvzogs, kas būtu daudz lētāks, taču jāgaida diezgan ilgs laiks, kamēr tas sāks «darboties», un ne jau katrā vietā to iespējams iestādīt (piemēram, ja zemi ceļa malā lauksaimnieciski apstrādā). Par šim lietām mums visiem, kam nākas ar puteņiem cīnīties, vajadzētu padomāt.

A.ZEIBOTS

PAGASTTIESA JAU STRĀDĀ

Par pagasttiesas sekretāri un atbildīgo par lietvedību savstarpējā organizatoriskajā sēdē iecēla Gaidu Ragu, par pagasttiesas priekšsēdētājas Edites Pētersones vietnieci — Skaidrīti Vahitovu. Daigonei Ozolai uzticēts veikt pagasttiesas kompetencē esošās notariālās darbības.

«Kocēnu Vēstis» lūdza uz dažiem jautājumiem atbildēt GAIDU RAGU.

- Sakiet, cik pagasttiesas sēžu jau bijis?
- Divas. Pirmā sēde notika jau 9. decembrī 1996. gadā, bet otrā — 8. janvārī 1997. gadā.
- Kādi galvenie jautājumi izskatīti?
- Pagaidām tie ir bijuši par atļaujām vecākiem izmantot bērnu sertifikātus un par bērnu pabalstu pārdarēšanu.
- Kādi ir turpmākie pagasttiesas plāni?
- Nelabvēlīgo ģimeņu un aizbildnībā esošo bērnu dzīves apstākļu apsekošana.
- Paldies par atbildēm, lai veiksmē turpmākajā darbā mūsu pagasta tiesai!

GAIDAI RAGAI jautājumus uzdeva ALDIS ZEIBOTS.

KĀ ZEMNIEKAM ATGŪT AKCĪZES NODOKLI DEGVIELAI?

Tā kā šogad ievērojami pieaudzis akcīzes nodoklis degvielai, atgādinām kārtību, kādā akcīzes nodoklis atgūstams:

1. Jāiesniedz Valsts ieņēmuma dienesta Valmieras nodaļai Valmierā, Garā ielā 7, 206. kabinetā iesniegums apmaksāt akcīzes nodokli. Līdz piestādāt aprēķinu (atbilstoši normai — 120 l uz vienu hektāru lauksaimnieciski izmantojamās zemes).

2. Iesniegumam jāpievieno kvītis un čeki par pirktu degvielu. Degvielai jābūt pirktai licenzētās firmās. Uz kvītis jābūt uzrakstam, kādai zemnieku saimniecībai tā pirktā.

Vēstule

PROTESTĒJU!

«Kocēnu Vēstis» septembra numurā izlasīju iejūtīgi uzrakstīto rakstu «SIA ORKS apsaimniekos Rubenes kapus». Es personīgi esmu pret izmaiņām Rubenes kapos, jo kapus regulāri apmeklēju no 1955. gada. Mani izbrīnīja rakstā rakstītais: «... pēdējā laikā Kocēnu pagasta padome saņēma diezgan daudz (daudz veid ar vezumu — mana piebilde) sūdzību par patvaļīgu Rubenes kapos.»

Ja jau tiklāt esam, ka baltu pataisa par melnu... Esmu šokēta!

Tāda kārtība, kādā ir Rubenes kapos, komentārus neprasa! Šeit jaunizveidotais SIA ORKS varētu tikai sabojāt.

Zinu jau, ka nekas nemanīsies, tomēr atklāti pasaku, ka man šāda rīcība šķiet nosodāma.

To, ka apbedīšana nesīs peļņu, redzu pēc kapsētas pakalpojumu cenrāža.

Cik zemiski! Lieki mani pārliecināt!

Ar patiesu cieņu
JĀŅA un PAULĪNES OZOLS mazmeita.

REDAKCIJAS PIEBILDE. Tā kā šī ir pirmā vēstule, ko saņēma «Kocēnu Vēstis», kaut arī tā ir diezgan anonīma, tomēr publicējam. Vēlreiz atgādinām tikai to, ka SIA ORKS pakalpojumi Rubenes kapos n a v o b l i g ā t i! Nevienam nav spiests tos izmantot.

PAZIŅOJUMI

1997. gada 19. februārī pl. 10.00
KOCĒNU PAGASTA NAMA SĒŽU ZALĒ
notiks

ZEMNIEKU MĀCĪBAS.

1. Grāmatvedība
2. Uzskaitē
3. Augkopība
4. Lopkopība

RUBENIEŠIEM Maksājuma pieprasījums PAR SATELĪTA TELEVĪZIJAS PAKALPOJUMIEM

attiecas tikai uz tiem, kas iepriekš noslēguši līgumus.

ARHĪVU «CEĻVEDIS»

Lai palīdzētu Kocēnu pagasta ļaudīm dažādu izziņu meklēšanā, publicējam pašreizējo arhīvu, iestāžu adreses un citas ziņas.

Latvijas valsts arhīvā Rīgā, Bezdelīgu ielā 1, LV — 1007, var saņemt šāda rakstura informāciju:

1. Pēckara zemes plānus (109. telpā). Tur atrodams 1946. — 1947. g. lauksaimniecības zemju uzskaitījums pēc Latvijas pagastu iedalījuma. Izziņa un kopija maksā apmēram Ls 2.

2. Izziņas par darba stāžu (bez maksas), par evakuācijām (līdz Ls 3), Augstākās tiesas lēmumus (par laulības šķiršanu — līdz Ls 3); adopciju, izziņas no krimināllietām u. c. (bez maksas).

3. Par īpašuma nacionalizāciju un padomju laika izpildkomiteju lēmumiem (119. telpā). Maksa par izziņām — Ls 1 — 3.

4. 126. telpā par nelielu atlīdzību var veikt dokumentu kopēšanu.

5. 120. telpā saņemamas arī izziņas par uzturēšanos PSRS IeTK filtrācijas nometnēs, spaidu darbos Vācijā, koncentrācijas nometnēs Vācijā.

— izziņas par deportācijām 1940. — 1941. g.; 1944. — 1953. g.; 1949. g. martā;

— radnieki var iepazīties ar savu represēto tuvinieku, kas sodīti pēc KPFSR KK (1926. g. redakcija) 58. panta, lietām;

— krimināllietām (šīs lietas agrāk glabājās LPSR VDK arhīvā, bet tagad nodotas valsts glabāšanā LVA.). Tām gan ir tikai daļējas pieejamības statuss. Izziņas par dienestu padomju armijā jāpieprasa krievu valodā: Bruņoto spēku Centrālais arhīvs, 142100, Maskavas apgabals, Podoļska, Kirova ielā 74.

Ziņas par piespiedu darbiem Vācijā un uzturēšanos koncentrācijas nometnēs Vācijā rakstāmas vācu valodā:

Internationaler Suchdienst, D — 34454, Arolsen Grofe, Allee 5 — 9, Deutschland.

Ziņas par dienestu Latviešu leģionā, ja tādu nav Latvijas Valsts vēstures arhīvā, var pieprasīt Latviešu leģiona arhīvam: Aleksandrs Burmeister, 71636, Ludwigsburg, Friedenstrasse 64, Deutschland.

Latvijas pilsētu zemes plāni meklējami Latvijas Valsts Vēstures arhīvā — Rīgā, Skolas ielā 16.

Latvijas Valsts arhīvā ir lauku zemes vienību ārējo robežu noteikšanas plāni 1940. gadā (mērogs — 1: 15000) bez zemes klasifikācijas un ēkas izvietojuma. Zemes platība un īpašnieks nav uzrādīti. Izziņas — plāna cena Ls 2,14.

Pasūtiet izziņu, nepieciešams uzrādīt īpašuma piederību apliecināšu dokumentu. To var pieprasīt Latvijas Valsts Vēstures arhīvā Rīgā, Slokas ielā 16. Pieņemšanas laiks: pirmdienās no pulksten 15 līdz 17; trešdienās — no pulksten 13 līdz 15; piektdienās — no pulksten 9 līdz 11.

Viens zemes plāna izkopējums maksā Ls 4,43. Visi maksas pakalpojumu veidi aplikti ar 18% apgrozījuma nodokli.

Ja kādam nepieciešams kārtot jautājumus LR Saimes zemes komisijā, tā atrodas Rīgā, Jēkaba ielā 16. Pieņemšanas laiks darbības dienās — no pulksten 9 līdz 17. Tālrunis 229879. (Sagatavots pēc «Kokneses Vēstīm» 1997. g. 4. janv.)

«JĀTNIERS UZ LODES»

MŪSDIENĀS REDZ ĪSTI UN CILVĒCĪGI

Ar šo gribētos ieteikt mūsu lasītājiem mazliet atstāt laiku noēdošo seriālu skatīšanās un palasīt nesen iznākušo ZIGMUNDA SKUJIŅA grāmatu «Jātnieks uz lodes». Ar to jūs panāksit ne tikai atspirdzinājumu savam garam, bet uzināsīt daudz ko jaunu par dažiem plaši pazīstamiem un ne tik pazīstamiem, bet interesantiem cilvēkiem. Apskaudama ir Zigmunda Skujiņa spēja cilvēkos saskatīt labo un vērtīgo, kaut arī pavisams skatiens rāda pavisam kaut ko pretēju.

Jaunas un interesantas domas grāmatā var izlasīt par Gunāru Priedi, Ojāru Vācieti, Arvīdu Griguli, Imantu Ziedoni, Valsts prezidentu Gunti Ulmani. Uzzināsim, kādas ciņas notikušas pavisam nesenā pagātnē Radio un televīzijas

padomes darbā un citos visiem zināmos notikumos. Bet svarīgākais, ka šī grāmata dod garīgu pacelumu, māca skatīties uz mūsdienu dzīvi ar pavisam citādu skatienu nekā mēs to esam pieraduši pavisam darīt līdz šim.

Šis «jaunais» skatiens, kaut arī to varētu tā saukt tikai attiecībā pret lielāko daļu no mums, ceļ mūsu pašapziņu, vairo iecietību pret sev tuvāko, liek mums paskatīties pašiem uz sevi un novērtēt, ko pašiem esam darijuši Latvijas labā un kādām svešām vēsmām līdzīvi nevajadzīgi locījušies. Šis skatiens ļauj mums cīnīties pašiem ar savām neveiksmēm un palīdzēt citiem.

Veselīgs skats uz dzīvi vairo mūsu pašu veselību.

A. ZEIBOTS

KOCĒNU KULTŪRAS NAMA ZIŅAS

Teātrmīļiem — 31. janvārī pl. 18.30

Dailis teātra izrāde

«DĀMU SUVEĪS»

Farsis Parīzē 3 cēlienos.

Lomās: Gundars Āboliņš, Lilita Ozoliņa, Pēteris Liepiņš, Ilze Vazdika, Mirdza Martinsone, Jānis Paukštelis...

Cirks.

15. februārī pl. 14

tiek organizēts brauciens

uz Rīgas cirka izrādi.

Pieteikties līdz 5. februārim.

Telefons 55142.

Dejas.

25.01 «KANTORIS — 04»

8.02 «ZEĻĻI»

14.02 «TRANZĪTS»

HALIS DŽABRĀNS

«PRAVIETIS»

Un orators ierunājās: Pastāsti mums par BRĪVĪBU!»

Un viņš iesāka:

Pie pilsētas vārtiem un pie jūsu pavadītiem es esmu redzējis ceļos kritušus cilvēkus pielūdzam savu brīvību.

Tāpat kā vergus, kas pazemo sevi tirāna priekšā, slavējot to, kaut gan viņš tos nogalina.

Jā, svētbirzīs un cietokšņi ēnā es esmu redzējis brīvākos starp jums nēsājam savu brīvību kā iemauktus un roku dzelžus.

Un mana sirds asiņoja, jo jūs varat būt brīvi tikai tad, kad pat brīvības meklēšanas vēlēšanās kļūst jūsu par iedziņu un jūs pārtrauksit runāt par brīvību kā par mērķi un piepildījumu.

Jūs patiesi brīvi būsiet tikai tad, kad jūsu dienas būs ar rūpēm un naktis ar trūkumu un dziļām bedrēm.

Bet labāk, ja tad, kad šīs lietas aptver jūsu dzīvi, jūs tomēr paceļaties virs tām — kaļi nesaistīti.

Un kā jūs pacelsities virs jūsu nedienām, ja jūs nesarsausit tās ķēdes, kuras jūs savā sapratnes ritaismā aplīkāt ap savu pusdienas stundu?

Patiesībā tas, ko jūs saucat par brīvību, ir visstiprākās ķēdes, kaut gan to posmi mirgo saulē un žilbina jūsu acis.

Un vai tās nav jūsu pašu daļas, ko jūs vēlētos aiznest, lai kļūtu brīvi?

Kaut vai tas būtu netaisns likums, ko jūs vēlētos pārtraukt, tomēr tas ir likums, rakstīts ar jūsu rokām uz jūsu pašu pierēm.

Jūs nevarat to izdzēst, sadedzinot savas likumu grāmatas, nedz arī nomazgāt no pierēm savus baušļus, kaut arī jūru gāztu uz tām.

Un pat, ja tas ir despotis, ko vēlaties gāzt no troņa, vispirms apzinieties, ka šis tronis ierīkots jūsom un ir jau sagrauts.

Jo kā gan citādi tirāns var valdīt pār brīviem un lepnēm, ja ne ar tirāniju viņu pašu brīvībā un ar kaunu viņu lepnumā?

Un ja tās ir rūpes, ko jūs vēlaties nomest, tad labāk šīs rūpes izvēlieties pašiem, nekā ļaut tās sev uzspiest.

Un ja tās ir bailes, ko vēlaties izkliedēt, tad ievērojiet, ka šo bailu sēdekļi ir jūsu sirds un nevis nobaidītā roka.

Pārbaudiet visas lietas, kas ienāk jūsu pastāvīgā pussapratnē — ilgotās un sapņotās, atbaidošās un lolotās, tās, pēc kurām tiecietas, un tās, no kurām jūs vēlaties izvairīties.

Šīs lietas kustas jūsom kā ēnas un gaismas, pa pāriem cieši kopā salīpušas.

Un kad ēna izbāz un zūd, gaisma, kas žilbina, kļūst par ēnu citai gaismai.

Un tā arī jūsu brīvība, kad tā zaudē savas važas, kļūst pati par važām lielāki brīvībai.

Izdevējs Kocēnu pagasta padome, Kocēnos Alejas ielā 8, tel. 55463.
Reģistrācijas apliecības Nr. 1613. P. T. 400.
Par skaitļu un faktu precizitāti atbild autori.
Iespiests SIA "Lapa" Valmieras tipogrāfijā, A. Upīša ielā 7.